

مطالعه زیربنائی رفقای دانشجو باید اساساً در سه
 زمینه ماتریالیسم تاریخی، ماتریالیسم دیالکتیک و اقتصاد
 سیاسی مارکسیستی باشد. در زمینه ماتریالیسم تاریخی
 خوشبختانه کتابهای علنی زیادی وجود دارد که
 رفقای دانشجو باید حداکثر استفاده را از آنها بنمایند.
 این کتابها عموماً عبارتند از: کتابهای تاریخ عمومی
 و تاریخ ایران اثر دانشندان شوروی که بفارسی ترجمه
 شده است و تقریباً به فراوانی در دسترس همه هست
 یا آثار متفرقه دیگری مانند چند کتاب از آردون چایلد
 که بفارسی ترجمه شده است و غیره. البته این کتابها
 به این دلیل امکان انتشار علنی یافته اند که مستقیماً
 به مسائل روز ارتباط پیدا نمیکنند. اما باید بیاد
 داشت که خواندن آنها برای رفقای مبارز لازم است
 زیرا اصول کلی جامعه‌شناسی-مارکسیستی را به آنها
 میآموزد و ذهن آنها را برای تجزیه و تحلیل مسائل
 اجتماعی روز قدرت و توانائی بیخشد. برخی از کتابهای

یاد شده خیلی تخصصی است ولی برخی دیگر جنبه عام دارند و حتی بعضی از آنها آموزشی و ساده هستند که رفقاً خود میتوانند به فراخور موقعیت از آنها استفاده کنند. در زمینه ماتریالیزم دیالکتیک و اقتصاد سیاسی مارکسیستی، البته کتاب‌علنی خیلی نادر است ولی باز بندرت یافت میشود و این کتابها میتوانند تا حدود زیادی نیازهای رفقاً را برطرف نمایند. رفقاً دانشجو باید قبل از هرچیز پایه مطالعاتی خود را در این سه زمینه که در واقع اساس مارکسیسم است مستحکم نمایند. پس از این، آنها قادر خواهند بود از نوشته‌های علنی مختلفی که درباره جنبش‌های خلق‌های جهان و نیز مسائل مختلف جامعه ایران وجود دارد و با دیدن‌های کمابیش مترقی نوشته شده است استفاده کنند. برخی از این کتابها البته دارای انحرافات هستند ولی داشتن یک مطالعه زیربنایی در سه زمینه یاد شده میتواند استفاده

مطلوب از آنها را مکن سازد . لازم به یاد آوری است که باید بین اینگونه کتابها و نوشته های مشخصا ضد مارکسیستی مبلغان بورژوازی فرق گذاشت . مجلاتی مانند جهان نو، اندیشه و هنر، فردوسی و غیره . . . وسائل هستند برای ایجاد آشفتنی در ذهن مردم که بوسیلهٔ مزدوران کثیف و جیره خوار بورژوازی ایجاد شده اند . رفقای دانشجو باید ماهیت مجلات یاد شده و کتابهای را که از خط مشی آنها پیروی میکنند خود بشناسند و به دیگران هم بشناسانند. اینها در حالی که لباس یک مصلح غمخوار و یک پدر بزرگوار و لیسوز مارکسیزم را می پوشند و ادعا دارند که خود مارکسیستند و بقول خود شان فقط میخواهند " نقائص " آنها برطرف کنند ، آنچه را در مارکسیسم که جنبهٔ آکادمیک دارد به عنوان یک موضوع برای بحث بی حاصل ، با تحریفات خاص خود شان مطرح میسازند و در اطراف آن دراز گوش های سفسطه آمیز میکنند و ضمن سجده دروغین

به مارکسیسم، تقریباً چیزی از آنرا بعنوان يك اصل درست و برای راهنمای عمل نمی پذیرند. اینها در لفظ از مارکس و انگلس تجلیل میکنند ولی تمام دست آوردهای مارکسیسم را مورد تمسخر و فحاشی قرار میدهند. دانشجویان آگاه و مبارزه تنها نباید خود را با این ارتجاع زینت شده سرگرم کنند، بلکه باید با آن تا میتوانند مبارزه کنند. این مبارزات اشکال گوناگونی میتواند داشته باشد که انتخاب آنها بستگی به ابتکار خود دانشجویان خواهد داشت. البته استفاده از کتابهای علنی در صورتی است که امکان دستیابی به کتابهای مخفی وجود نداشته باشد. اگر فقط بتوانند به کتابهای مخفی دسترسی پیدا کنند، کار آنها آسانتر خواهد شد و امکان صرفه جویی در وقت خود خواهند داشت. با اینحال برخی از کتابهای علنی هستند که در صورت در دسترس بودن کتابهای مخفی، باز هم ارزشمندی

و اهمیت مطالعه آنها گاسته نمیشود .

دانشجویانی که در رشته های علوم اجتماعی و یا علوم انسانی بطور کلی مطالعه میکنند ، اغلب مورد هجوم تبلیغات آثار ضد مارکسیستی بلخان بیورژوازی - قرار دارند که بعنوان کتابهای درسی به آنها عرضه میشود و بوسیله مثنی استادان مزدور که یا نوکری گوش بفرمان هستند و یا انسانهای صنع شده به آنان تدریس میگردد . برخی از این آثار ادعای طرفداری از مارکسیسم را دارند ولی در واقع عمیقا ضد مارکسیستی هستند . نوعی از " مارکسیسم " هم در دانشگاههای کشورهای پیشرفته سرطایه داری وجود دارد که در ظاهر به تجلیل بی حساب از مارکس و انگلس و ارائه تصویرهای پیامرگونه از آنان می پردازد ولی محتوای آن ، صنع و تحریف مارکسیسم و ایجاد پیشداوریهای نادرست در باره آن در ذهن دانشجویان است . این مارکسیسم دروغین بوسیله کسانی مانند دکتر عنایت

احط اشرف، دکتر پاکدامن، دکتر خنجی و غیره
 وارد دانشگاههای ایران نیز شده است.
 دانشجویان آگاه باید اولاً برای ایجاد مصونیت
 در خود در برابر این بدآموزیها وسیعاً مطالعه کنند
 و ما باید با ایجاد بحثهای منطقی و اقتناع کننده،
 نه عصبی، در سر کلاس، زمین سایر دانشجویان را در
 مقابل اینگونه بدآموزیهای استادان مقاوم سازند.
 اگر دانشجویان آگاه بطور منطقی با این مسأله برخورد
 کنند، بخواهی قادرند که بیسواد ی و بی طایگی این
 استادان را برای رفقای خود روشن سازند. البته
 در صورتیکه مسأله خیلی حاد باشد و ایجاد بحث
 در سر کلاس صعب شناخته شدن رفقا برای مأموران
 ساواک گردد، بهتر است اینکار را از طریق نوشتن
 جزوه هائی راجع به بدآموزیهای استاد و پخش آن به
 صورتهای غیر مستقیم در بین دانشجویان انجام دهند

و بدین وسیله هم ذهن رفقای خود را روشن سازند

هم تصویری برای پرورش آید ثلوثیك خود بکنند .

نکته دیگری که در این قسمت باید تذکر بدسیم

این است که مطالعه کتابهای توصیه شده به صورت

جمعی کمال مطلوب است ، ولی از آنجا که امکان جمع

شدن رفقا در یک جا کم و محدود است و حتی در هفته

از چند ساعت ممکن است تجاوز نکند ، بنا بر این بهتر

است تا آنجا که امکان دارد بطور جمعی مطالعه

کنند و در آنجا هم که ممکن نیست بطور فردی مطالعه

کنند و اشکالات خود را به بحث جمعی بگذارند .

رویهم رفته مطالعه کتابی منظم و برنامه ای برای

مبارزانی که میخواهند در انقلاب مردم وطن خود

شرکت کنند و حتی در شطار پیشگامان این انقلاب

باشند لازم و حیاتی است ، اما بیچوجه کافی نیست

رفقا باید به مطالعه عینی جامعه نیز دست بزنند .

برای اینکار باید از کوتاهترین فرصت استفاده کنند .

کارگری کردن در تعطیلات تابستانی دانشگاه در شهر
 و روستا، بهترین وسیله تحقیق در شرایط عینی جامعه
 است. طبعاً کارگری کردن در درجات مختلف از ناگر
 ساده گرفته تا کارگر تخصص و سرکارگر مفید است و کسی
 اگر کارگری ساده برای کسانی که شرایط زندگی مرفه
 بود وائی داشته اند، اول بار دشوار است و آنها
 نمیتوانند خود را در این کاراگر توجیه کنند، بهتر است
 ابتدا تخصصی، همائی بیاموزند و سپس به کارگری بروند.
 اعتراف به این واقعیت عینی هم سودمند است که
 برای چنین کسانی، تحمل شرایط زندگی دشوار
 بطور یکمرتبه و ناگهانی ممکن است حتی اثر ساقط کنند
 در روحیه آنها داشته باشد. این دسته از دانشجویان
 باید بتدریج خود را بسختی عادت دهند.

چنانکه گفتیم کارگری کردن برای تحقیق عینی

در شرایط جامعه، کمال مطلوب است ولی میتوان
 از راههای دیگری هم اینکار را کرد، بقول رفیق مائو

اگر نتوانیم گل را از نزدیک ببینیم، بوئید نش از روی سب
از بوئید نش بهتر است. مثلاً میتوان بعنوان کارمند،
در دفتر، مهندس، تکنیسین، کارخانه و کارگاه رفت و
حتی میتوان از فرصتهای کوتاه برای دیدن شرایط زندگی
و کار کارگران استفاده کرد.

برای رفتن به روستا نیز از امکانات مختلفی میتوان
استفاده نمود و مراجع به زندگی در مکانان در سطوح مختلف
مطالعه کرد.

برخی دانشکده‌ها دانشجویان را برای کارآموزی
به کارخانه‌ها و اماکنی که امکان تماس با توده‌ها وجود
دارد میفرستند، اینهم البته برای بعضی از دانشجویان
فرصت خوبی برای مطالعه عینی میتواند باشد.

خلاصه، هم برای دانشجویان پسر و هم برای دانشجویان
— یان دختر امکانات مختلفی برای مطالعه عینی در
جامعه وجود دارد که استفاده از این امکانات بستگی به
ابتکارات شخصی آنها دارد و اشاره به یک یک آنها در

اینجا ضرورتی ندارد .

البته لازم به یاد آوری است که راه‌های مختلف پیشنهاد شده از جانب طواری درجه‌های مختلف اهمیت هستند ، هر کس می‌تواند متناسب با درجه رشد و امکانات خود از این یا آن راه وارد مطالعه عینی در جامعه شود .
طبقاً با روش کار کسبیکه از سطوح بالاتر زندگی کارگران را - می‌بیند با کار کسبیکه مدت‌ها به کارگری در شرایط سخت می‌پردازد قابل قیاس نیست ولی آن نیز به سهم خود دارای ارزش است .

مطلبی که ذکر آن در اینجا ضرورت دارد اینست که فضای دانشجو برای گسترش شناخت خود از جامعه و خود سازی به میان مردم می‌روند نه برای ارتباط گیری سیاسی با توده‌ها . ارتباط گیری سیاسی با کارگران و توده‌ها بطور کلی ، نیاز به برنامه و تدارک دیگری دارد که باید در مرحله رشد بیشتر هسته‌ها انجام پذیرد و ما به‌صورت از آن سخن خواهیم گفت .

در ضمن رفقای دانشجو بهتر است تجارب و حاصل این مطالعات عینی خود را بنویسند و در هر حدی که برایشان امکان دارد با رعایت اصول پنهانکاری، در میان عناصر آگاه و دانشجویان مترقی، پند و اندرز کنند. رفقای دانشجو باید بکوشند که حتی کوچکترین عناصر انقلابی را در ذهن و عمل توده ها بشناسند و تضاد آنها با فرهنگ تحمیلی ارتجاع و امپریالیسم که اکنون بر زندگی آنها مسلط است مورد توجه قرار دهند. عناصر رشد یابنده انقلابی در ذهن و عمل توده ها و فرهنگ تحمیلی نظام حاکم، دو جنبه متضاد در زندگی اجتماعی توده ها است و توجه به یک طرفه بهر یک از این دو جنبه متضاد، یکجانبه نگری است و یا بخیالپردازی رمانتیک منجر خواهد شد یا به پاره پاره و واخوردگی سیاسی. مارکس میگوید: انقلاب فقط از آنرو لازم نیست که تنها وسیله سرنگون ساختن طبقه مسلط است، بلکه از این لحاظ هم ضرورت دارد که طبقه انقلابی تنها از امانت انقلاب

میتواند خود را از شر تمام کثافات گذشته رها سازد. برای
 شناخت توده ها و جریان تکامل انقلابی آنها، هیچ چیز
 مانند آره این گفته مارکس نمیتواند طار را اهنطانی کند .
 بنابه گفته مارکس، وجود ترس، نادانی، عقب ماندگی
 سیاسی، خرافات، فساد اخلاق و عقول خود او تمام
 کثافات گذشته در جهان توده ها، در شرایطیکه هنوز
 آنها مبارزه خود را برای سرنگون ساختن طبقه مسلط
 شروع نکرد مانند یا هنوز در آغاز این مبارزه هستند کاملاً
 امری طبیعی است . در جریان مبارزه است که توده ها
 قدم به قدم خود را تعالی میبخشند و سرانجام چگون
 خلق ویتنام مهر قهرمانی و شکست ناپذیری خود را بر
 صفحه تاریخ میگویند . در شرایط کنونی فقط دیدن
 تطفه های اجناس انقلابی در ذهن و عمل توده ها
 برای ما کافی است . این تطفه ها در جریان مبارزهای
 خونین و طولانی رشد میکند و پرورده ضخیم تر و پرمهمل
 و خرافات و عقب ماندگی سیاسی و عقول مارکس تمام

کشفات گذشته را پاره میکند و در میریزد .

ب . خود سازی عملی

موظفان با خود سازی نظری باید بخود سازی عملی

نیز پرداخت . همین آموزگار بزرگ ما کسانی را که فقط

آگاهی تئوریک را برای یک انقلابی کافی میدانند را لزوم

آموختن فنون عملی مبارزه را درک نمیکنند ، مورد سرزنش

و تصحیح قرار میدهند و آنرا که " قیام رایک فن " تلقی

نمیتابند ، اصلاً مارکسیست نمیدانند . البته فنون مبارزه

در شرایط گوناگون فرق میکند . فن دعوت توده دنیا بقیام

، تعیین موقع قیام و رهبری قیام که مورد نظر لنین است

با فن تبلیغ مسلحانه در بین توده ها که مخصوص شرایط

ما است تفاوت دارد . اکنون در جامعه ما مارکسیست

کسی است که خود را برای مبارزه در شرایط مشخص وطن

ما آماده کند . بنابراین آگاهی در سطحی به فلسفه

جامعه شناسی و اقتصاد مارکسیستی برای مارکسیست

بودن بهیچوجه کافی نیست ، باید خود را از نظر عملی

هم برای اجرای وظایفی که مارکسیسم بصده طامهگذار
 آماده کرد . برای این منظور دسته های دانشجویی -
 باید برنامه دقیق و منظمی برای خود طرح کنند و آنها را
 انضباط شدید اجرا نمایند .

معمولا دانشجویان و بطور کلی روشنفکران دارای -
 برخی خصوصیات لیبرالیستی و اندوه و آلیستی هستند
 که بایک کار منضبط و متعهدانه در تضاد است . آنها
 بخاطر سواد و معلوماتی که دارند خود را بسیار انسا
 و قابل میدانند ، در حالیکه باید بداند که دانشی و
 قابلیت فقط و فقط در عرصه مهارت عملی و بیکار بدست
 میآید نه فقط با کتاب خواندن و مطالعه نظری . رفیق
 طائوسه در این زمینه میگوید : معمولا کارگران از
 دانشجویان داناتر هستند . این حرف ظاهر اعجاب
 بنظر میرسد ، زیرا کارگران معمولا کم سواد یا بیسوادند
 ولی دانشجویان کار و حرفه شان آموختن و یاد گرفتن و
 داناشدن است . در صورتیکه باید توجه داشت که

کارگران بخاطر کار عظمی از سوئی و ارتباط بیشتر با واقعیات
عینی زندگی اجتماعی از سوی دیگر، جهان ماده را بر پایه
صورت ملموس عینی تجربه میکنند. در حالیکه دانشجویان
بطریق غیر مستقیم، از راه کتاب با بسیاری از جوانب جهان
مادی آشنا میشوند و عمیقاً امر باعث میشود که دید آنها
بطور کلی ذهنی تر از کارگران باشد. دانشجویان نخست
برای از بین بردن این نواقص، باید هرچه بیشتر قابلیتها
عظمی خود را بالا ببرند و بکوشند در جمع چند نفری خود نظم
مستحکم برقرار کنند. آنها باید هیچ کاری را بدون برنامه
انجام ندهند و هر حرکات یکدیگر کاملاً کنترل داشته
باشند و در هر هفته باید بطور مرتب جلسه انتقاد و انتقاد از
خود تشکیل دهند و ضعفهای خودشان و دیگران را بازگو
کرد، و راههایی برای از بین بردن آنها پیدا نمایند،
همچنین باید برنامه های کار عظمی مختلفی هر چند بمقدار
محدود برای خود تنظیم کنند. اینکار علاوه بر نتایج
پژوهشی که دارد و طراز آن یاد کردیم، بر روحیه و تفکر آنها

نیز اثر خواهد گذاشت .

رفقای هسته دانشجویی باید از نظر جسمی خود را تقویت کنند و با ورزش مرتب صبحگاهی و همچنین با شرکت در برنامه های ورزشی دانشجویی ، هم به ورزش همومسی دانشجویان نظم بخشیده و هم اینکه خودشان را قوی سازند .

رفقای هسته دانشجویی باید کارهای تکنیکی را نیز - خوب بیاموزند و در میان درسهایشان آنها را راکه عملی ترند ، (در مورد دانشجویان علوم تجربی و دقیقه) بیشتر مورد توجه قرار دهند . آموختن شیئی ، الکترونیک ، مکانیک عملی ، کارهای پزشکی و درمائی و تاحد ممکن جراحی ، سایر فنون و مهارتهای عملی دیگر از قبیل رانندگی وسایل نقلیه مختلف ، کارهای دستی مثل نجاری ، لحیم کاری ، برقکاری و غیره بسیار سودمند و مفید است . رفقا باید بکوشند قابلیت های عملی خود را هر چه بیشتر بیابند و برای اینکار از وسایلی که در محیط کارشان

پیدا میشود باید استفاده کنند و با انجام این کارها خود را
 برای شرکت عطلی در انقلاب آماده سازند . فعالیت
 در هسته دانشجویی یعنی شرکت در کلاس تهیه و انقلاب
 را این کلاس تهیه ، چنانکه گفته شد ، فقط باید هم از نظر
 تئوریک و هم از نظر عطلی برای انقلاب آماده شوند .
 پ . مبارزات دسته ها

دسته های دانشجویی باید در داخل و خارج دانشگاه
 به صورت روزات زیر دست بوقند .
 ۱- شرکت در مبارزات صنفی دانشجویان
 و تکامل دادن این مبارزات
 ۲- کارهای تبلیغی و ترویجی در میان
 دانشجویان

۳- تظاهرات دانشجویی در میان خلعت
 ۴- کار تبلیغی و ترویجی در میان مردم
 ۵- تهیه ناموران دشمن در محیط فعالیت

مبارزاتی خود

- ۶- آسترتر، دسته های دانشجویشی
 ۷- تشکیل دسته های کارگری - دانشجو^{ئی}

۱- شرکت در مبارزات صنفی دانشجویان و تکامل دادن آن

دانشجویان پیشرو باید به منظور ایجاد روحیه اتحاد و اتفاق در میان تمام دانشجویان، ایجاد روحیه مبارزه در آنان و زمینه سازی برای رشد آگاهی شان، در فعالیتهای صنفی بطور فعال شرکت کنند.

برای توده های دانشجو، همیشه مسائل وجود دارد که بزرگی روزمره آنها مربوط است و میتواند موضوع فعالیتهای صنفی دانشجویی قرار گیرد، مانند مسئله استاد، کتابهای درسی، مسکن، خوراک، مطالبه و تحقیق، کتابخانه، امحاءات، ورزش، کارهای فوق برنامه، ارتباط دانشجویان با استاد، ارتباط دانشجویان

اولیا، دانشگاه، آزادی مبارزات صنفی و خلاصه هر
 آنچیزی که بازندگی دانشجویی ارتباط پیدا می‌کند
 توده های دانشجویی و آنان برقراری سیستمهای
 آموزشی مرفعی و روابط مکرراتیک در محیط های
 دانشجویی هستند. آنها خواستار آنند که خود امور
 خود را اداره کنند و از گزند مأموران ریز درشت دشمن
 که بصورت پلیس، گارد و مأموران گوناگون پلیس مخفی که
 در ظاهر مشاغل اداری در دانشگاه را بعهده دارند
 در امان باشند ولی این تمایلات و خواستهها با مافع
 و مقاصد مقامات متجمع دانشگاه نه به زش از نیست
 حاکمه ایران هستند در تضاد قرار می‌گیرد. این مقامات
 خواهان آنند که از دانشجویان افرادی منع شده
 بسازند. آنها می‌گویند دانشجویان را شمشیر
 مغزی بد کنند و با سموم فرهنگ بورژوازی ضد نظام غرب
 احساس و اندیشه آنان را آلوده سازند و روشیسه
 میهن پرستی و آرمان خواهی را در آنان نابود نمایند

در چنین شرایطی دانشجویان پیشرو باید با طرح شعارها و برنامه‌های مناسب، دانشجویان را بر علیه این نقشه‌های رژیم به اعتراض بر آورند و از اجرای مقاصد پلید دشمن در جهت انحسار دانشجویان جلوگیری نمایند. دانشجویان موقر قی با شرکت در فعالیتهای صنفی و سازماندهی صحیح این فعالیتهای باید در جهت برقراری روابط موقر قی و پیشرو در تمام شئون زندگی دانشجویی مبارزه نمایند.

البته باید بیاد داشت که دانشجویان پیشرو باید مبارزات صنفی را یک نقطه شروع برای رشد آگاهی سیاسی دانشجویان بحساب آورند زیرا مبارزات صنفی برای بهتر شدن شرایط تحصیلی و زندگی دانشجویی با مقاصد دولت شاه در تضاد قرار میگیرد. دولت شاه میکوشد با تمام وسائل ممکن از رشد آگاهی و تشکل نیروهای دانشجویی جلوگیری

نماید و حتی از فعالیتهای صنفی دانشجویان نیز
 جلوگیری کند. همین امر باعث میشود که رفته رفته
 دانشجویان به مسائلی فراتر از مسائل صنفی توجه
 کنند و بفهمند که تمام بدبختیها و نابسامانیهای
 زندگی مردم ایران، از وجود دولت پوشالی ناپسند
 امپریالیزم و ارتجاع داخلی سرچشمه میگردد و برای
 تغییر این وضع باید با این حکومت مبارزه کرد و آنرا
 سرنگون نمود. همین آگاهی که در رابطه با مبارزات
 روزمره دانشجویان برای به سازی شرایط تحصیل و
 زیست از سویی و آشنائی با مبارزات نهمین خلق از
 سوی دیگر بدست میآید در روند تاملی خسود
 دانشجویان را بتدریج به آگاهی سیاسی مبرمانند
 و سپریه لزوم تشکل سیاسی نزدیک میسازد و ایمن
 نهایت فایده جنبشهای صنفی است.

گوشه ای از جنبشهای دانشجویی باید این باشد
 که جنبشهای صنفی را ارتقاء دهند و هرچه بیشتر

سیاسی کنند . همه نه های دانشجوئی باید در شرایطی که ایجاد کند و یا از طرف نیروهای مسلح مخلق از آنها خواسته شود ، با بر پا کردن اعتصابات و تظاهرات از خواسته های جنبش نوین انقلابی حمایت کنند . همچنین آنها باید بکوشند که جنبش دانشجوئی را با سایر جنبشهای خلقی پیوند دهند .

۲ - کارهای تبلیغی و ترویجی در میان دانشجویان ؛ یکی از وظایف مهمه های دانشجوئی اجرای

برنامه های تبلیغی و ترویجی در میان دانشجویان است . تبلیغ در رابطه با مسائل زنده روز که بیشتر در ارتباط با زندگی دانشجویان است انجام میگردد . تبلیغ معمولاً در حول و حوش جنبشهای منفی است .

بهترین طریقه تبلیغ ، نوشتن مطالبی در رابطه با مسائل مورد نظر و تکثیر آن با دست نویسی (آرینی و یا پل کپی دستی است که تهیه امکانات آن آسان است) و فقط باید سعی کنند که در نوشتن مطالب تبلیغی

افراط نشود تا سبب بی اثر شدن آن نگردد، بلکه چنین مطالبی را با توجه به شرایط روز و زمینه پذیرش آن از طرف دانشجویان بنویسند که منجر به عکس العمل مثبت شود. گذشته از این، اقداماتی را از دانشجویان بخواهند که انجام آن برایشان امکان پذیر باشد. شکست يك برنامه تبلیغی از طرف يك هسته دانشجویی باید خیلی تأسف آمیز تلقی گردد و پس از آن رفقا باید بتشینند و اشکال کار را بررسی کنند و مشخص نمایند که چرا اشتباه کرده اند تا بدین وسیله شناختشان از شرایط بیشتر شود.

داشتن تحلیل درست از مسائل مربوط به جنبش دانشجویی به اتخاذ روشهای صحیح در مبارزات دانشجویی کمک مینماید بعنوان نمونه به مسأله مبارزات دانشجویان دانشگاههای ایران در زمینه "استخدام اجباری قبول شدگان کنکور در ارتش" اشاره میکنیم بطوریکه تعظم دانشجویان اطلاع دارند رژیم شاه

بخاطر نظامی کردن محیط دانشگاهها و همچنین
تهیه کار رفتی برای ارتش، وابسته بامپریالیزم ایران
در سال گذشته طرح موزیانه ای را در دانشگاههای
ایران پیاده کرد .

طرح رژیم باین ترتیب بود که میزان پذیرفته
شدگان رسمی کنکور در دانشگاه را کمتر از ظرفیت
واقعی دانشگاه مربوطه اعلام میکردند . یعنی اگر
دانشگاه ای ۳۰۰ نفر ظرفیت داشت در هنگام
اعلام اسامی قبول شدگان ۲۵۰ نفر را بعنوان
پذیرفته شدگان در کنکور اعلام مینمودند و همراه آن -
متذکر میشدند که تا ۵۰ نفر از ذخیره ها را در دانشگاه
- ها خواهند پذیرفت بشرط آنکه این ۵۰ نفر به
خدمت ارتش در آیند و باین ترتیب راوطلبان انگور
راکه قانونا و بنا به حق طبیعیشان و بنا به ظرفیت
دانشگاه ها میبایست به تحصیل مشغول میشدند
بطور موزیانه و وقیحانه ای بخدمت در ارتش

میکشانیدند . در سال گذشته رژیم این طرح را بمورد
 این را در آورد و تعداد زیادی از داوطلبان ورود به
 دانشگاه را به استخدام ارتش در آورد . دانشجویان
 مبارز و پر شور دانشگاه ها که تحلیل درستی از مسأله
 دانشجویان اجباری و یا دانشجویان تحصیلی نگردیده
 بودند به منظور مقابله با طرح موزیان رژیم با این
 دانشجویانی که به اجبار و با نیرنگ و بطور غیر قانونی
 بخدمت ارتش کشیده شده بودند وارد مبارزه شدند
 و آنها را مورد تهدید و تحقیر قرار دادند در حالی
 که دانشجویان مبارز با اتخاذ یک برنامه اصولی به
 منظور عظیم کردن برنامه رژیم میتوانند حتی خود این
 دانشجویان تحصیلی را نسبت به طرح موزیانسه و
 وقیحانه رژیم آگاه کنند و بطور دسته جمعی رد و شاد و شر
 این دانشجویان تحصیلی به مبارزه برای احقاق حقشور
 دسته جمعی دانشجویان بمبارزه بپردازند و هیله
 نفاق افکنانه رژیم را نقش بر آب سازند . البته در شرایط

خارج و در مورد بعضی از دانشجویان تحصیلی که
 در خدمت سازمان امنیت بودند و به تحریک دیگران
 میپرداختند احوال شیوه های دشونت آمیز ناممکن
 درست بود ولی نباید همه با یک چوب رانده میشدند
 و ترو خشک با هم میسوختند .

بطوریکه شاهد بودیم در اکثر دانشگاه ها
 دانشجویان بر علیه دانشجویان تحصیلی موضعگیری
 کردند و این دسته از دانشجویان را منفرد و عاجز
 نمودند و راهی برای ایشان باقی نگذاشتند و در
 چنین شرایطی دانشجویان تحصیلی چاره ای جز
 پیوستن به چند رجاله وابسته بسازمان امنیت نداشتند
 زیرا موجودیت و منافع خود را در تهدید میدیدند
 رژیم هم از این جریان حداکثر استفاده را کرد و
 توسط چند تن انگشت شتر از مأموران خود که در
 لباس دانشجویان تحصیلی خود را پنهان کرده بودند
 یک موج جریانات ارتجاعی ، سرچند ضعیف و کم

دائمه در دانشگاهها بوجود آوردند که حتی در بعضی
از دانشگاهها ضربه زد و خورد میان دانشجویان
تحصیلی با دانشجویان گردید و باین ترتیب نطفه نای
یک دوستی را بطور موقت در دانشگاهها داشتند
سازمان ما در اعلامیه مربوط به اعدام سروان نسرووی
مردی که در دانشگاهها پخش شد در مورد شیوه
درست برخورد با این مسأله پیشنهاداتی بدانشجویان
ارائه کرد که طی آن توطئه موزیانه رژیم افشا شد
و دانشجویان به حل صحیح تضاد اجبار شده دعوت
شدند .

ما باز هم توصیه میکنیم که دانشجویان پیشرو
باید با استفاده از افشای برنامه "استخدام اجباری
قبولشدگان کنکور در ارتش" هرچه بیشتر مانع
کشیف و ضد ملی رژیم را به دانشجویان بطور اعم و
بدانشجویان تحصیلی بطور اخص بشناسانند و حتی
با دانشجویان تحصیلی بخاطر شرف آزادانه و غیر

مشروطشان در دانشگاهها که جزو حقوق پانصدسال
 شده شان میباشد وارد همکاری شوند و بخاطر احقاق
 حق ایشان مبارزه نمایند برای اجرای برنامه های تبلیغی
 باید خیلی موقعیت شناس بود و با تحلیل درست و
 بموقع وارد عمل شد .

اما در مورد ترویج ، مسأله فرق میکند . ترویج يك
 مبارزه زیر بنائی و ایدئولوژیک است و باید بسرای آن
 خیلی آرام و با حوصله عمل کرد . رفقا باید از سوسی
 آثار مربوط به جنبش نوین انقلابی وطن ما یعنی مبارزه
 صلحانه را با هم امکاناتی که در دسترس دارند ، حتی
 با کمک دستنویس کارتی و یا پلی کی دستنی در محیط
 های دانشجویی تکثیر و پخش نمایند و اگر خود
 میتوانند مطالبی در این باره بنویسند و باز به همان
 صورت تکثیر و پخش نمایند و از سوی دیگر آشکار
 آموزشی و زیر بنائی مارکسیستی را در زمینه های
 فلسفه ، جامعه شناسی (ماتریالیسم تاریخی) و اقتصاد

سیاسی تکثیر و در بین رفقای دانشجوی خود پخش
 کنند. اینها کارهایی عمومی است که در همه جا و
 همه شرایط باید انجام گیرد. اما در برخی محیط
 های دانشجویی و در بعضی شرایط علاوه بر
 این نیاز به مبارزات ایدئولوژیک خاصی هم هست
 مثلا در شرایطی که یک یا چند استاد فریبکار
 وجود دارند و با انقلابی نطای سعی میکنند مطالب
 ضد علمی و ضد انقلابی را در ذهن ساده توده -
 های دانشجو فرو کنند و عده ای مواد لبر برای خود
 بوجود بیاورند و یا میکوشند بینش ایدئالیستی را
 در محیط دانشجویی رواج دهند و از گسترش
 جهان بینی علمی در بین دانشجویان جلوگیری
 کنند و وظیفه مبارزه با آنها بمسئله دانشجویان
 پیشرو است. البته لازم به یاد آوری است که
 منظور ما مبارزه با پایه تفکر ایدئالیستی بطور کلی
 است که در تمام افکار و عقاید و نظریات مشخص

اثر میگذارد . مثلا زیاد بها دادن به نقش عنصر آگاه
 در بارزه ناشی از داشتن پایه تفکر اید آلیستی است
 در مقابل کم بها دادن به نقش عنصر آگاه ناشی از
 پایه تفکر ماتریالیستی مکانیکی یعنی غیر دیالکتیکی است
 یا قائم به ذات دانستن نقش شخصیت در تاریخ ناشی
 از پایه تفکر اید آلیستی است و غیره .

مارکسیستها باید بکوشند که با ترویج ایدئولوژی
 خود و نیروهای بینابینی بویژه روشنفکران خرده بورژوازی
 را بسوی خواستهای اساسی پرولتاریا و بسوی جهان
 — بین پرولتاریای پیشرو یعنی مارکسیزم — لنینیزم جلب
 کنند . شرایط عینی جامعه ما ، یعنی رشد روز افزون
 پرولتاریا ، این عمل مارکسیستها را تسهیل میکند میبینیم
 که هر روز عده بیشتری از روشنفکران خرده بورژوازی بسوی
 سوی مارکسیزم میآیند . رفا باید خیلی دقت کنند و بسا
 ایدئولوژیهای گوناگون اکتیستی (در هم آمیزی) که
 اغلب در بین روشنفکران جوان بصورت بدعت گرایش و